

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Var Och Hur?](#) > [Vad Kostar Det?](#) > Croatia

Vad kostar det?

Innehåll inlagt av

Kroatien

Kroatien

På den här sidan finns information om kostnader för rättsliga förfaranden i Kroatien.

Advokatarvoden

På grundval av lagen om juristyrken (*Zakon o odvjetništvu*) och i samråd med justitieministern utarbetar och antar det kroatiska advokatsamfundet (*Hrvatska odvjetnička komora*) en [taxa för advokatarvoden och ersättning för kostnader](#) (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*). I taxan fastställs metoden för värdering, beräkning och betalning av advokattjänster och de kostnader som parterna är skyldiga att betala till en advokat eller advokatbyrå för tjänster som tillhandahålls enligt en fullmakt eller ett beslut från behörig myndighet, i enlighet med lagen om juristyrken.

Ombudskostnader omfattar advokattjänster med tillägg av mervärdesskatt och nödvändiga utlägg för att tillhandahålla dessa tjänster. Ombudskostnader ska betalas av klienten (parten).

I taxan för advokatarvoden och ersättning för kostnader regleras särskilt ersättningen för kostnader i samband med olika förfarandetyper (brottmål, förfaranden som rör mindre förseelser, tvistemål osv.).

Advokater är skyldiga att följa taxan för alla tjänster som tillhandahålls och att utfärda en faktura till parten.

Avgiftsposterna får ökas med 100 % om särskild expertis och specialkunskaper krävs i fallet eller om det är särskilt komplicerat eller innebär en särskild ansvarsrisk med avseende på de tjänster som tillhandahålls.

Särskild expertis och specialkunskaper erkänns i synnerhet i komplicerade tvister eller förfaranden, eller vid arbete med vissa typer av kontrakt som kräver kännedom om – eller genomgång av – utländsk lag eller juridisk litteratur, eller studier eller forskning i specialiserade ämnen inom områdena ingenjörsvetenskap, kemi, teknik, naturvetenskap, fysik, medicin, samhällsvetenskap, eller användning av främmande språk osv.

Med beaktande av alla omständigheter kring tillhandahållna tjänster och de förmåner som parten är berättigad till kan advokater även minska vissa avgiftsposter med 50 %.

Enligt det etiska regelverket för advokater (*Kodeks odvjetničke etike*) måste de informera klienter om ungefärligt belopp för ombudskostnader och uppmärksamma dem på möjligheten att den ersättning som utdöms till klienten och som ska betalas av motparten kan vara lägre än det belopp som anges på advokatens faktura.

Kostnader i brottmål

I [straffprocesslagen](#) (*Zakon o kaznenom postupku*) (Kroatiens officiella kungörelseorgan *Narodne novine* nr 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 och 145/13, 152/14, 70/17), nedan kallad *2008 års straffprocesslag*) definieras kostnader i brottmål som alla kostnader som uppkommer i samband med brottmål från det att målet inleds till dess att det avslutas samt kostnader i samband med bevisupptagning inför brottmål och kostnader som är förknippade med rättshjälp. Kostnader i brottmål omfattar följande:

1. Utgifter för vittnen, sakkunniga, tolkar och andra yrkesutövare; kostnader för teknisk inspelning,

transkribering av ljudinspelningar och kostnader för undersökning på plats; kostnader för kopiering eller inspelning av filer eller delar av filer.

2. Kostnader för den tilltalades transport.
3. Utgifter i samband med att den tilltalade eller den anhållna personen inställer sig i rätten.
4. Transportkostnader och resekostnader för företrädare för det allmänna.
5. Sjukvårdskostnader för en tilltalad som inte är berättigad till sjukvård under frihetsberövande eller häktning, eller under vistelse vid en vårdinrättning genom beslut av domstolen, samt kostnader i samband med barns födelse.
6. Ett fast belopp.
7. Arvode och nödvändiga utgifter som försvarsadvokaten har haft, nödvändiga utgifter som den person som väcker enskild talan och skadelidande som målsägande och målsägandebiträden har haft, samt arvoden till deras befullmäktigade ombud och nödvändiga utgifter som dessa ombud har haft.
8. Nödvändiga utgifter som den skadelidande som målsägande och målsägandebiträden har haft, samt arvoden till deras befullmäktigade ombud och nödvändiga utgifter som dessa ombud har haft.

De kostnader som avses i punkt 2.1–2.5 i denna artikel, med undantag för kostnader som statligt finansierade myndigheter har haft och nödvändiga utgifter som försvarsadvokaten och ombudet som utsetts till den skadelidande/målsägande har haft i brottmålsförfaranden där åtal väcks på eget initiativ, ska betalas med medel från den myndighet som är ansvarig för att driva brottmålet och ska vid en senare tidpunkt återkrävas från de individer som är skyldiga att täcka kostnaderna.

De kostnader i brottmål som avses i punkt 1–5 ska betalas med medel från den myndighet som är ansvarig för att driva åtalet och ska vid en senare tidpunkt återkrävas från de individer som är skyldiga att täcka kostnaderna, med undantag för kostnader som statligt finansierade myndigheter har haft och nödvändiga utgifter som försvarsadvokaten och ombudet som utsetts till den skadelidande/målsägande har haft i brottmålsförfaranden där åtal väcks på eget initiativ.

Oavsett utgången i brottmålet ska tilltalade, skadelidande parter, målsägande, personer som väcker enskilt åtal, försvarsadvokater, rättsliga ombud, befullmäktigade ombud, vittnen, sakkunniga, tolkar och yrkesutövande bära kostnaderna för sin närvaro, förseningar vid bevisupptagning eller förhandlingar och andra kostnader under förfarandet som orsakats av dem, samt en del av det fasta beloppet.

Tilltalade som befinnns skyldiga anmodas av domstolen att betala rättegångskostnaderna, såvida de inte är helt eller delvis befriade från betalningsskyldighet. Om flera tilltalade befinnns skyldiga anmodas var och en av dem av domstolen att betala en lämplig andel av kostnaderna. Om detta visar sig vara omöjligt anmodas de att solidariskt betala kostnaderna.

I sitt beslut om fördelning av kostnaderna kan domstolen befria den tilltalade från skyldigheten att helt eller delvis täcka följande kostnader: kostnader för vittnen, sakkunniga, tolkar och andra yrkesutövande; kostnader för teknisk inspelning, transkribering av ljudinspelningar och kostnader för undersökningar på plats; kostnader för kopiering eller inspelning av filer eller delar av filer; kostnader för den tilltalades transport; utgifter i samband med att den tilltalade eller den anhållna personen inställer sig i rätten; transportkostnader och resekostnader för företrädare för det allmänna; sjukvårdskostnader för en tilltalad som inte är berättigad till sjukvård under frihetsberövande eller häktning, eller under vistelse vid en vårdinrättning genom beslut av domstolen; kostnader i samband med barns födelse; ett fast belopp; den utsedda försvarsadvokatens arvode och nödvändiga kostnader. Om dessa omständigheter fastställs efter att ett beslut om fördelning av kostnader har meddelats får lagmannen (*predsjednik vijeća*) utfärda ett särskilt beslut om att befria den tilltalade från skyldigheten att betala rättegångskostnaderna. Domstolen kan begära att ett intyg utfärdat av skattemyndigheterna uppvisas för bestyrkande av den tilltalades ekonomiska förhållanden och inkomst.

Om det tio år från det datum då beslutet om rättegångskostnaderna i brottmålet fattades upptäcks att den dömda personens ekonomiska förhållanden innebär att han eller hon har möjlighet att helt eller delvis täcka rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaden för den utsedda försvarsadvokaten, kan dock lagmannen på initiativ av den allmänna åklagaren (*državni odvjetnik*) förplikta den dömda personen att efter att ha svarat på yrkandet helt eller delvis täcka dessa kostnader.

I 2008 års straffprocesslag finns inget krav på att den tilltalade ska betala kostnaderna för förfarandet under alla omständigheter. Om brottmålet vilandeförklaras, eller om en dom utfärdas som frikänner den tilltalade från anklagelserna eller som avvisar anklagelserna ska rättegångskostnaderna samt försvarsadvokatens arvode

belasta statsbudgeten.

Den person som väcker enskilt åtal och den skadelidande som målsägande måste täcka rättegångskostnaderna i brottmålet, de nödvändiga utgifter som den tilltalade har haft och försvarsadvokatens arvode och nödvändiga utgifter om förfarandet avslutas med en dom som frikänner den tilltalade från anklagelserna eller som avvisar yrkandena, eller med en dom som förklarar förfarandet vilande om det inte redan har förklarats vilande, eller om en dom utfärdas som avvisar yrkandena med anledning av den tilltalades död eller som ett resultat av att lagföringen har preskriberats på grund av förseningar i förfarandet som inte kan hänföras till den skadelidande som målsägande eller den person som väcker enskilt åtal. Om förfarandet vilandeförklaras på grund av att talan läggs ned eller att man avstår från lagföring kan den tilltalade och den person som väcker enskilt åtal eller målsäganden nå en uppgörelse om sina respektive rättegångskostnader. Om det rör sig om flera personer som har väckt enskilt åtal eller flera målsägande ska de solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Bestämmelser som reglerar rättegångskostnader – rättslig grund

Information om kostnader i brottmål återfinns i avdelning X, artiklarna 145–152 i [2008 års straffprocesslag](#), i [lagen om juristyrken](#), i [taxan för advokatarvoden och ersättning för kostnader](#) och i [lagen om domstolsavgifter \(Zakon o sudskim pristojbama\)](#) (du betalar en domstolsavgift på 250,00 HRK om brottmålet inleds genom enskilt åtal).

Online-information om kostnader för förfaranden

Alla dessa lagar finns tillgängliga i Kroatiens officiella kungörelseorgan, [Narodne novine](#) eller på webbplatsen för det [kroatiska advokatsamfundet](#).

Mervärdesskatt

Eftersom advokater är föremål för mervärdesskatt är även deras tjänster föremål för denna skatt. Varje faktura som utfärdas av en advokat beläggs med 25 % mervärdesskatt. Det bör noteras att mervärdesskatten inte ingår i de tabeller som finns angivna i taxan för advokatarvoden och ersättning för kostnader, utan läggs till vid fakturering.

Kostnader i förfaranden som rör mindre förseelser

Kostnader i förfaranden som rör mindre förseelser omfattar följande:

- Utgifter som det statliga förvaltningsorganet som auktoriserad åklagare har haft vid fastställandet av en mindre förseelse med hjälp av tekniska metoder eller genom att genomföra nödvändiga analyser och expertutvärderingar.
- Domstolskostnader som betalats i förväg med statliga medel under förfarandets gång (utgifter för vittnen, sakkunniga, tolkar och andra yrkesutövande; kostnader för undersökningar på plats; kostnader för den tilltalade eller andra personer att inställa sig i rätten; resekostnader och ersättning till företrädare för det allmänna osv.)
- Ett fast belopp av rättegångskostnaderna för förfaranden som rör mindre förseelser
 1. som myndigheterna som ansvarar för genomförandet av förfarandet har haft,
 2. som distriktsdomstolen (*općinski sud*) har haft vid prövning av ett överklagande av en obligatorisk häkningsbeslut för en mindre förseelse,
 3. som Kroatiens småbrottsöverdomstol (*Visoki prekršajni sud*) har haft när den meddelaten slutgiltig dom avseende den tilltalades ansvar för förseelsen, om den har behandlat en överklagan som lämnats in av både åklagaren och den tilltalade, eller en överklagan som endast lämnats in av den tilltalade.
- Sjukvårdskostnader för en tilltalad som inte är berättigad till sjukvård under häktesvistelse, eller under vistelse vid en vårdinrättning genom beslut av domstolen.
- Den tilltalades resekostnader.
- Nödvändiga utgifter som den skadelidande parten och målsäganden har haft, samt sådana som deras rättsliga ombud och befullmäktigade ombud har haft.

- Den tilltalades försvarsadvokats nödvändiga utgifter och arvode.

Det fasta beloppet fastställs inom de gränser som anges i en särskild förordning, med beaktande av förfarandets komplexitet och tidsåtgång samt den tilltalades ekonomiska förhållanden.

Domstolen återkräver i ett senare skede kostnader för förfarandet som betalats i förväg ur den statliga budgettilldelningen från den tilltalade eller andra individer som är skyldiga att betala dem i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Domstolen för en separat förteckning över de kostnader som burits: för utgifter som det statliga förvaltningsorganet som auktoriserad åklagare har haft vid fastställandet av en mindre förseelse med hjälp av tekniska metoder eller genom att genomföra nödvändiga analyser och expertutvärderingar; domstolskostnader som betalats i förväg ur den statliga budgettilldelningen under förfarandets gång (utgifter för vittnen, sakkunniga, tolkar och andra yrkesutövare; kostnader för undersökningar på plats; kostnader för den tilltalade eller andra personer att inställa sig i rätten; resekostnader och ersättning till företrädare för det allmänna osv.); sjukvårdskostnader för en tilltalad som inte är berättigad till sjukvård under kvarhållning, eller under vistelse vid en vårdinrättning genom beslut av domstolen.

En person som begär ersättning för sådana kostnader måste inge en kostnadsspecifikation till domstolen tillsammans med nödvändig information och bevis på de kostnader som uppstått.

Kostnader för tolkning till minoritetsspråk i Kroatien som uppstår till följd av tillämpningen av bestämmelserna i konstitutionen och i lagen om nationella minoriteters rätt att använda sitt tal- och skriftspråk i Kroatien (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) kommer inte att debiteras de personer som enligt denna lag är skyldiga att täcka kostnaderna för förfarandet.

Ministern med ansvar för rättsliga frågor fastställer regler om ersättning för kostnader i förfaranden som rör mindre förseelser.

När det gäller vem som är skyldig att betala kostnaderna samt överläggningar om rättegångskostnader regleras detta i artikel 139 och 140 i [lagen om överträdelser](#) (*Prekršajni zakon*) (*Narodne novine* nr 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 och 118/18).

Kostnader i tvistemål

Kostnader i tvistemål består av kvalificerade utgifter som uppstår under förfarandet eller med anledning av detsamma. Vissa kostnader, som domstolsavgifter, är knutna till verksamheten hos den myndighet som ansvarar för förfarandet; andra utgifter, som kostnader för expertutlåtanden eller tolktjänster, avser kostnader som ska betalas till den sakkunniga eller rättstolken. Kostnader i tvistemål omfattar även kostnader för resa och uppehälle och inkomstförlust som vittnet kompenseras för, men största delen utgörs av ombudskostnader för förfarandet som betalas till den advokat som företräder parterna.

De flesta bestämmelser om kostnader som uppstår i tvistemål återfinns i [civilprocesslagen](#) (*Zakon o parničnom postupku*), inbegripet kostnader för bevisupptagning (artikel 168 i civilprocesslagen, kostnader för att ansöka om tvistlösning i godo i skadeståndstalan eller kostnader som uppstått för en part som har för avsikt att väcka civilrättslig talan för att skydda sina individuella rättigheter. De måste dock före detta ansöka om tvistlösning i godo (artikel 186 a i civilprocesslagen).

I regel täcks dessa kostnader av den part som lämnar in ansökan, men kan återbetalas senare som en del av rättegångskostnaderna, beroende på hur framgångsrik parten är i tvisten.

Kostnader som uppstår i samband med tvistemål avser kostnader som är nödvändiga för att bevisa vissa sakförhållanden (kostnader för att anföra bevisning, kostnader för vittnen att inställa sig) samt ombudskostnader.

Återbetalning av dessa kostnader av motparten beror på resultatet av förfarandet. I princip bär vardera parten de kostnader de har ådragit sig på grund av sitt agerande (artikel 152 i civilprocesslagen), medan en part som helt vinner bifall till sin talan har rätt till full ersättning för kostnaderna för förfarandet (artikel 154 i civilprocesslagen). Det bör dock beaktas om dessa kostnader var nödvändiga för tvisten, eftersom parten endast har rätt till ersättning för sådana kostnader (artikel 155 i civilprocesslagen).

Domstolen kan förordna att vardera parten ska bära sina egna kostnader om de har vunnit delvis bifall, eller förordna att en part ska ersätta en proportionell del av kostnaderna till den andra parten och intervenienten.

Domstolen kan besluta att en part ska betala alla kostnader som motparten och intervenienten ådragit sig om motparten endast till en relativt liten del inte har vunnit bifall för sitt krav, och den delen inte har resulterat i några specifika kostnader.

Ett beslut om kostnader i tvistemål baseras på två grundläggande principer: principen om framgång (*causae*) och principen om skuld (*culpe*).

En part som ådrar sig kostnader genom egen förskyllan eller till följd av något som hänt parten har inte rätt att få ersättning för kostnaderna från motparten, oavsett vilken framgång parten når i tvisten (artikel 156 i civilprocesslagen).

Rätten till ersättning för kostnader i händelse av återkallande av talan, i flerpartstvister eller om en förlikning inför domstol nås regleras i artiklarna 158.1, 159, 161 och 324 i civilprocesslagen.

Kostnader i tvistemål, liksom domstolsavgifter, fastställs på grundval av värdet av föremålet för talan vid den tidpunkt en viss åtgärd vidtas i tvisten snarare än vad värdet är vid den tidpunkt huvudförhandlingen avslutas. Dessutom fastställs kostnader i tvistemål i proportion till framgången i förhållande till värdet av föremålet för talan vid den tidpunkt huvudförhandlingen avslutas.

Skyldigheten att betala domstolsavgifter regleras av [lagen om domstolsavgifter](#).

En part i ett rättsligt förfarande får utöva sin rätt till befrielse från att betala kostnaderna för förfarandet och sin rätt till kvalificerad rättshjälp på det sätt och enligt de villkor som fastställs i särskilda förordningar om rättshjälp (artikel 172 i civilprocesslagen).

Domstolen beslutar om ersättning för kostnader på grundval av ett specifikt krav från parten, utan förhandling. I kravet ska de kostnader som parten begär ersättning för anges. Kravet på ersättning för kostnader måste inges av parten senast i slutet av den muntliga förhandlingen som föregår överläggningen om kostnader. Om ett sådant beslut ska utfärdas utan föregående muntlig förhandling måste dock parten inkludera ett krav på ersättning för kostnader i ett yrkande som ska avgöras av domstolen. Domstolen avgör yrkandet om ersättning för kostnader i en dom eller i ett beslut genom vilket förfarandet inför den domstolen avslutas (artikel 164 i civilprocesslagen).

Ett beslut avseende kostnader som anges i domen kan endast överklagas genom att klagomål inges mot beslutet, såvida inte överklagan i sak inges vid samma tidpunkt (artikel 167 i civilprocesslagen).

Kostnader i verkställighetsförfaranden

Kostnader i verkställighetsförfaranden består av kostnader som parterna, domstolen och andra deltagare i verkställighetsförfarandet har haft till följd av eller i samband med verkställighetsförfarandet.

[Verkställighetslagen](#) (*Ovršni zakon*) innehåller relativt få bestämmelser som reglerar kostnaderna i sådana förfaranden. Endast i en artikel behandlas frågan om ersättning för kostnader i verkställighetsförfaranden (artikel 14 i verkställighetslagen). I artikeln specificeras förskottsbetalningen av kostnaderna för förfarandet, konsekvenserna om parterna inte fullgör skyldigheten att betala dessa kostnader i förskott och tillämpningen av dessa bestämmelser i säkerhetsförfaranden.

Verkställighetslagen innehåller inga bestämmelser som skulle tillåta en domstol att besluta om ersättning för kostnader. I stället tillämpas enligt artikel 21.1 i verkställighetslagen bestämmelserna i civilprocesslagen.

I enlighet med [lagen om indrivning av medel](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) av den 1 januari 2011 vidtar finansinspektionen (*FINA*) indrivning av medel från företag och medborgare, från alla konton och placeringar med fast löptid hos alla banker enligt personnumret för gäldenären i förfarandet, utan deras medgivande.

I enlighet med artikel 8 i [bestämmelserna om typer av avgifter och avgiftsbelopp för tjänster som fastställs i](#)

[lagen om indrivning av medel](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) fastställer FINA:s ledning de avgifter som anges i bestämmelserna i en prislista som godkänns av finansministern. Ett utdrag ur prislistan för FINA:s tjänster enligt lagen om indrivning av medel kan laddas ned från FINA:s officiella webbplats.

Kostnader i förfaranden som avser beslut om verkställighet och genomförande av verkställighet och garantier måste betalas i förskott av borgenären eller panträttshavaren i förfarandet. Borgenären eller panträttshavaren i förfarandet måste betala kostnaderna för förfarandet i förskott inom en tidsfrist som fastställs av domstolen.

Vid verkställighet riktad mot lös egendom beordrar domstolen borgenären i förfarandet att i förväg betala nödvändiga kostnader för att utföra vissa verkställighetsåtgärder (åtgärder som domstolens exekutionstjänsteman vidtar för beslag, bedömning, förverkande, avlägsnande och överlåtelse av lös egendom till domstolen, borgenären i förfarandet eller en tredje part) inom en fastställd tidsfrist. Borgenären i förfarandet har inte rätt att överklaga ett sådant beslut och är skyldig att följa det. Kostnaderna betalas till domstolens insättningskonto.

Om borgenären eller panträttshavaren inte följer domstolens beslut om att i förväg betala kostnaderna inom den tidsfrist som fastställts av domstolen och en verkställighetsåtgärd eller indrivning inte kan utföras utan denna betalning skjuter domstolen upp verkställigheten. Om de kostnader som krävs för att vidta en viss åtgärd som inte är nödvändig för verkställigheten inte betalas i förskott inom den tidsfrist som fastställts av domstolen kommer denna åtgärd inte att vidtas (artikel 14.2 i verkställighetslagen).

Vid verkställighet riktad mot fast egendom består en av verkställighetsåtgärderna av att fastställa egendomens värde. Domstolen fastställer detta efter eget gottfinnande efter en förhandling där parterna ges möjlighet att uttala sig om detta och lägga fram bevisning (artikel 92.1 i verkställighetslagen). Endera parten får dock även föreslå att den fasta egendomens värde ska fastställas i en expertvärdering som utarbetas av en lämplig sakkunnig. I sådana fall måste denna part betala kostnaden för expertvärderingen i förskott.

Förutom de allmänna bestämmelserna om ersättning för kostnader i verkställighetsförfaranden innehåller verkställighetslagen – i den del som reglerar verkställighet riktad mot fast egendom – bestämmelser om kostnaden för förfaranden om fastställande av prioriteringsordning vid uppdelning av köpesumman.

Försäljningsintäkterna måste i första hand täcka kostnader i verkställighetsförfaranden kopplade till domstolskostnader och förskott som betalats för vidtagande av verkställighetsåtgärder, samt skatter och andra avgifter som ska betalas för föregående år och som debiteras den sålda egendomen. Dessa kostnader ges företräde framför alla andra krav från parter och andra deltagare i förfarandet (artikel 113.1.1 i verkställighetslagen).

När det gäller panträttshavarens rättsliga ställning i verkställighet riktad mot fast egendom visas i rättspraxis att utöver parterna har även panträttshavaren rätt till ersättning för kostnaderna för förfarandet.

Vid verkställighet riktad mot fast egendom krävs det att domstolens exekutionstjänsteman agerar och även denna tjänsteman är berättigad ersättning för kostnader. I detta fall är bestämmelserna i civilprocesslagen om ersättning för kostnader tillämpliga (i artikel 155 i civilprocesslagen föreskrivs att kostnaderna ska ersättas och i artikel 154 i civilprocesslagen fastställs villkoren för ersättning för kostnaderna för förfarandet).

Eftersom verkställighetslagen inte innehåller några bestämmelser om hur man ska besluta om kostnaderna för förfarandet och deras belopp tillämpar myndigheterna som beslutar om kostnaderna de allmänna bestämmelserna i civilprocesslagen som specificerar att domstolen när den fattar beslut om vilka kostnader som ska ersättas till en part endast ska ta hänsyn till de kostnader som var nödvändiga för att genomföra förfarandet. Nödvändiga kostnader och kostnadsbelopp fastställs av domstolen som noggrant undersöker alla omständigheter och i synnerhet beaktar alla bestämmelser i civilprocesslagen som reglerar det förberedande förfarandet för huvudförhandlingen, vilket omfattar skriftliga inlagor, en förberedande förhandling och en huvudförhandling (artikel 155 i civilprocesslagen).

Utöver de kostnader som borgenären i förfarandet har haft för representation av advokat gäller vid verkställighet baserad på officiell handling att borgenären i förfarandet även har rätt till ersättning för notarieavgifter.

I bestämmelserna om avgifter och ersättning till notarier i verkställighetsförfaranden (*Pravilnik o naknadi i*

nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku) anges att kostnaden för åtgärder vidtagna av notarier vid mottagande av begäran om verkställighet och utfärdande av verkställighetsbeslut enligt en officiell handling ska betalas i förväg av borgenären i förfarandet. Om borgenären i förfarandet inte betalar kostnaderna i förväg vilandeförklaras verkställighetsförfarandet (artikel 14.2 i verkställighetslagen).

Det faktum att lös egendom inte kan säljas på auktion och att borgenärens krav förblir obetalda innebär inte att borgenären i förfarandet inte har ådragit sig några nödvändiga kostnader i verkställighetsförfarandet.

Kostnaderna när domstolen inleder förfarandet på eget initiativ måste betalas i förskott av domstolen med egna medel. I verkställighetslagen föreskrivs möjligheten att inleda verkställighetsförfaranden ex officio, förutsatt att detta uttryckligen fastställs i lagstiftning.

Notarier som genomför verkställighet baserat på officiella handlingar har vissa kostnader, t.ex. notarieavgifter eller materialkostnader som kan avse kostnader för leverans eller posttjänster, eller kostnader för skriv- och kontorsmateriel, till exempel papper osv., samt kostnader för utarbetandet av en begäran om verkställighet om detta görs av en advokat. Dessa kostnader måste betalas i förskott av borgenären i förfarandet.

Verkställighet av exekutionstitel utförs av domstolarna. I detta fall består kostnaderna som borgenären i förfarandet ska betala i förskott av domstolsavgifter samt kostnader i samband med advokaternas utarbetande av begäran om verkställighet.

Gäldenären eller pantägaren i förfarandet måste ersätta de nödvändiga kostnaderna för verkställighetsåtgärder eller indrivning till borgenären eller panträttshavaren (artikel 14.4 i verkställighetslagen). Den lagbestämmelsen ligger till grund för beslutet om kostnaderna för förfarandet.

När ett beslut fattas om de nödvändiga kostnaderna [på grundval] av verkställighetsbeslutet baserat på en officiell handling eller en begäran som vidarebefordrats till den behöriga domstolen för avgörande i frågan och för att meddela beslutet till parterna har borgenären i förfarandet rätt till ersättning för notarietkostnader. Beloppet beror på fordringsbeloppet, och borgenären har även rätt att debitera mervärdesskatt på det beloppet.

De fall där borgenären i förfarandet inte har rätt till ersättning för kostnaderna för förfarandet regleras i artikel 39.1, 39.2 och 39.3 samt i artikel 72.1 i verkställighetslagen.

Borgenären i förfarandet har rätt till ersättning för sina kostnader som vållats av motparten eller av en händelse som motparten utsattes för, oavsett utgången av förfarandet (artikel 156 i civilprocesslagen, som tillämpas enligt artikel 21.1 i verkställighetslagen). Denna bestämmelse är förenlig med bestämmelserna i civilprocesslagen om ersättning för rättegångskostnader enligt principen om skuld.

Gäldenären (eller pantägaren) i förfarandet är dock även berättigad till ersättning för rättegångskostnader som borgenären i förfarandet otillbörligen orsakat (artikel 14.5 i verkställighetslagen).

Ett krav på ersättning för kostnader måste inges senast 30 dagar efter det datum förhandlingarna avslutades (artikel 14.6 i verkställighetslagen). Ett beslut gällande krav på ersättning för rättegångskostnader utfärdas antingen som en integrerad del av verkställighetsbeslutet eller som ett särskilt beslut som när det blir slutgiltigt utgör en exekutionstitel enligt vilken verkställighet kan begäras i andra verkställighetsförfaranden.

Följande bestämmelser reglerar kostnader i tvistemål och verkställighetsförfaranden:

[Civilprocesslagen](#) (*Narodne novine* nr 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 och 70/19).

[Verkställighetslagen](#) (*Narodne novine* nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 och 131/20).

[Lagen om indrivning av medel](#) (*nr Narodne novine* 68/18, 2/20, 46/20 och 47/20).

[Lagen om domstolsavgifter](#) (*Narodne novine* nr 118/18).

[Lagen om gratis rättshjälp](#) (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (*Narodne novine* nr 143/13).

[Taxa för advokatarvoden och ersättning för kostnader](#) (*Narodne novine* nr 142/12, 103/14, 118/14 och 107/15).

[Bestämmelser om tillfälliga taxor för notarier](#) (*Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi*) (*Narodne novine* nr 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 och 64/19).

Bestämmelser för ersättning och kostnadsersättning till notarier i verkställighetsförfaranden (*Narodne novine* nr 8/11 och 9/21).

[Bestämmelser om ersättning och ersättning för kostnader till notarier som av domstolen utsetts till förvaltare i en boutredning](#) (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (*Narodne novine* nr 135/03).

[Bestämmelser om taxan för kostnadsersättning och ersättning för tjänster som utförs av godkända kommissionärer](#) (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisijone djelatnosti*) (*Narodne novine* nr 115/12).

[Bestämmelser om typer av avgifter och avgiftsbelopp för försäljning av fast och lös egendom i verkställighetsförfaranden](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (*Narodne novine* nr 156/14).

[Bestämmelser om typer av avgifter och avgiftsbelopp för tjänster som fastställs i lagen om indrivning av medel](#) (*Narodne novine* nr 71/18)

[Bestämmelser om avgifter för utförande av officiella uppgifter utanför domstolens lokaler](#) (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (*Narodne novine* nr 38/14).

Alla dessa lagar och förordningar finns tillgängliga i Kroatiens officiella kungörelseorgan (*Narodne novine*) eller på webbplatserna för yrkeskammare och FINA.

Senaste uppdatering: 18/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.